

CONSILIUL LEGISLATIV

Plinul permanent al Senatului

Ep. 717. / 22.01.2026

Plinul permanent al Camerei Deputaților

L. 65. / 3.02.2026

AVIZ

referitor la propunerea legislativă intitulată **LEGE-CADRU** privind economia circulară și tranziția către utilizarea durabilă a resurselor

Analizând propunerea legislativă intitulată **LEGE-CADRU privind economia circulară și tranziția către utilizarea durabilă a resurselor** (b717/17.12.2025), transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr. XXXV/7105/22.12.2025 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr. D1206/23.12.2025,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 73/1993, republicată, și al art. 29 alin. (4) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează negativ propunerea legislativă, pentru următoarele considerente:

1. Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare instituirea unui „cadru juridic unitar, integrat și obligatoriu pentru promovarea, implementarea, coordonarea și monitorizarea economiei circulare în România”, prin care să se reglementeze „tranziția de la modelul economic liniar, bazat pe extragere-producere-consum-eliminare, la un model economic durabil, rezilient și competitiv, fundamentat pe utilizarea eficientă, regenerativă și responsabilă a resurselor naturale, materiale și energetice”, astfel cum se prevede la **art. 1 alin. (1)**.

Totodată, potrivit prevederilor **art. 5 alin. (1)**, „prezenta lege stabilește direcțiile strategice naționale pentru tranziția României către economia circulară, urmărind integrarea acestora în politicile publice, strategiile de dezvoltare și planurile sectoriale. (...)”.

Astfel, prin proiect sunt preconizate a fi reglementate aspecte privind domeniul de aplicare, responsabilitățile generale ale autorităților

publice în ceea ce privește coordonarea, elaborarea, implementarea și monitorizarea politicilor publice naționale în domeniul economiei circulare, sistemul național de circularitate a produselor și resurselor, domeniile prioritare de intervenție, precum: ambalaje și materiale plastice; textile și produse din industria ușoară; echipamente electrice și electronice; construcții și demolări; vehicule scoase din uz; agricultură, bioeconomie și lanțuri alimentare; comerț electronic și bunuri de consum rapide; managementul circular al deșeurilor, responsabilitatea extinsă a producătorului, sistemul de garanție-returnare, gestionarea biodeșeurilor și compostabilității, instrumentele economice, finanțare și stimulente, cercetarea, digitalizarea și educația pentru circularitate, monitorizarea, indicatori și raportare, regimul juridic al sancțiunilor și măsurilor corective, tranziția justă și economia socială, precum și aspecte privind dispoziții finale, tranzitorii și abrogatorii.

Ca urmare a acestor măsuri propuse, la data intrării în vigoare a prezentei legi ar urma să fie abrogate Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2021 privind regimul deșeurilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 17/2023, cu modificările și completările ulterioare, și Legea nr. 249/2015 privind modalitatea de gestionare a ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje, cu modificările și completările ulterioare.

2. Prin conținutul său normativ, propunerea legislativă se încadrează în categoria legilor organice, potrivit dispozițiilor art. 73 alin. (3) lit. h) din Constituția României, republicată, iar în aplicarea prevederilor art. 75 alin. (1) din legea fundamentală, prima Cameră sesizată este Senatul.

3. Precizăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se pronunță asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

4. Semnalăm că **Expunerea de motive** nu respectă structura instrumentului de prezentare, prevăzută la art. 30 și 31 din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și nu prezintă în mod sistematizat și clar motivul emiterii actului normativ, în special, insuficiențele și neconcordanțele reglementărilor în vigoare, principiile de bază și finalitatea reglementării propuse, cu evidențierea elementelor noi.

Menționăm că, deși **instrumentul de motivare și prezentare** este structurat într-o manieră aparent exhaustivă, motivele emiterii actului normativ nu sunt argumentate suficient, fiind astfel, **inconsistent**, raportat la amploarea intervențiilor legislative și la domeniile preconizate a fi reglementate prin prezentul proiect.

Referitor la **lipsa de fundamentare a instrumentului de prezentare și motivare**, Curtea Constituțională a reținut în **Decizia nr. 139/2019** că „*În lipsa motivării, în sensul arătat, a legii adoptate, nu se poate cunoaște rațiunea legiuitorului, esențială pentru înțelegerea, interpretarea și aplicarea acesteia. (...) Caracterul sumar al instrumentului de prezentare și motivare, precum și lipsa de fundamentare temeinică a actelor normative au fost sancționate de Curtea Constituțională în jurisprudența sa, în raport cu aceleași exigențe de claritate, predictibilitate a legii și securitate a raporturilor juridice impuse de art. 1 alin. (5) din Constituție, cu invocarea deopotrivă a normelor de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative*”.

De asemenea, prin aceeași decizie, Curtea Constituțională a statuat că „*Fundamentarea temeinică a inițiativelor legislative reprezintă o exigență impusă de dispozițiile constituționale menționate, întrucât previne arbitrarul în activitatea de legiferare, asigurând că legile propuse și adoptate răspund unor nevoi sociale reale și dreptății sociale. Accesibilitatea și previzibilitatea legii sunt cerințe ale principiului securității raporturilor juridice, constituind garanții împotriva arbitrarului (...)*”.

În plus, precizăm că aspectele menționate în cuprinsul **Expunerii de motive** referitoare la „*Corelarea cu legislația Uniunii Europene și internaționale*” **nu concordă cu realitatea**, deoarece unele dintre actele europene prezentate la **Capitolul III pct. 3.3.** sunt deja transpuse în dreptul intern, astfel cum este cazul **Directivei (UE) 2018/851 2018/850 a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 2018 de modificare a Directivei 1999/31/CE privind depozitele de deșeuri**, care a fost transpusă în legislația națională prin **Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2021 privind regimul deșeurilor**, cu modificările și completările ulterioare.

În ceea ce privește **regulamentele europene** prezentate la același punct din cadrul **Expunerii de motive**, semnalăm că acestea sunt acte juridice obligatorii ale Uniunii Europene, cu aplicabilitate directă și generală, care devin acte cu putere de lege în toate statele membre simultan, creând drepturi și obligații ce pot fi invocate direct de cetățeni, fără a necesita transpunere în legislația națională, asigurând astfel uniformitatea aplicării legislației europene.

Totodată, referitor la **Planurile de acțiune ale Uniunii Europene**, **Pachetul Legislativ „Ecodesign for Sustainable Products”**, **Planul de acțiune al Uniunii Europene pentru economia circulară (2020)**, **Obiectivele Acordului de la Paris și Agenda 2030**

pentru Dezvoltare Durabilă a ONU, menționate la același punct, subliniem că acestea sunt documente politice, care sunt implementate în legislația națională prin intermediul unor strategii, astfel cum este cazul, de exemplu, al **Strategiei naționale privind economia circulară**, aprobată prin **Hotărârea Guvernului nr. 1172/2022**.

Privitor la „*Obiectivele specifice pe termen scurt, mediu și lung*”, prevăzute la **Capitolul IV, pct. 4.2.** și la „*Impactul social, economic și de mediu al reglementării*”, prezentate la **Capitolul V** din cadrul **instrumentului de prezentare și motivare**, apreciem că acestea sunt incluse ca modalitate de previziune în strategiile naționale, drept condiții *sine qua non* de funcționare și implementare a oricărei strategii.

În altă ordine de idei, referitor la **Capitolul VIII – Evaluarea riscurilor în absența reglementării**, din același document, prin care se precizează că „*Neadoptarea prezentei legi-cadru ar perpetua un set de vulnerabilități structurale care afectează simultan competitivitatea economică, protecția mediului, sănătatea populației și capacitatea României de a-și îndeplini obligațiile internaționale. În lipsa unui cadru normativ unitar și predictibil, eforturile pentru tranziția către economia circulară vor continua să fie fragmentate, ineficiente și lipsite de forță juridică, ceea ce ar conduce la consecințe grave pe termen scurt, mediu și lung*”, semnalăm că **argumentația utilizată este eronată**, în sensul că în legislația națională există deja reglementări armonizate la nivel european, ceea ce ar putea genera riscuri pentru funcționarea pieței interne și distorsiuni ale mediului concurențial normal, prin crearea de costuri suplimentare de conformare pentru anumiți operatori economici, **prin introducerea unei suprareglementări pe anumite sectoare ale economiei circulare**.

Nu în ultimul rând, subliniem că argumentația utilizată în cadrul **Expunerii de motive este necorelată cu realitatea juridică și redactată într-un limbaj care nu este specific stilului normativ**, respectiv „*În concluzie, neadoptarea prezentei legi-cadru ar perpetua un cerc vicios în care resursele sunt irosite, investițiile sunt descurajate, obligațiile europene sunt încălcate, iar oportunitățile de dezvoltare sustenabilă sunt ratate. Prin urmare, adoptarea acestei legi nu reprezintă doar o opțiune de politică publică, ci o necesitate stringentă pentru protejarea interesului național pe termen lung*”, „*România nu mai poate continua pe modelul economic liniar „extragem – producem – consumăm – aruncăm”*”. Resursele se epuizează, iar deșeurile ne costă din ce în ce mai mult în bani, în sănătate publică și în credibilitate internațională. Legea propune o

tranziție ordonată și realistă către un model circular, unde nimic nu se irosește și fiecare resursă îi prelungește viața economică” sau „În concluzie, această lege nu este o opțiune secundară sau un exercițiu birocratic. Este un proiect de țară în miniatură, cu efecte directe în economie, în mediu și în viața de zi cu zi a oamenilor. Amânarea adoptării ar însemna pierderea unor finanțări majore, agravarea problemelor de mediu și menținerea României pe ultimele locuri în clasamentele europene privind circularitatea”.

5. Referitor la soluțiile legislative preconizate, în raport de obiectivele urmărite în ceea ce privește **fondul și forma reglementării** și în afară de **aspectele de oportunitate** asupra cărora nu ne pronunțăm, semnalăm că proiectul este redactat într-o manieră deficitară, având unele **dispoziții declarative**, care nu constituie adevărate norme juridice, nu este raportat la actualele realități legislative în domeniu, pentru **asigurarea integrării organice a reglementării în sistemul legislației, unicitatea reglementării în materie pe nivele normative și evitarea paralelismelor** în procesul de legiferare, instituite potrivit art. 13, 14 și 16 din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare și nu asigură o coerență în ceea ce privește domeniile prioritare de intervenție și abordările sectoriale, fără o analiză de impact sau o contextualizare a normelor, în vederea conformării cu reglementările *de lege lata*.

Din punct de vedere al legislației bugetare și fiscale, precizăm că proiectul instituie obligații generale pentru autoritățile publice centrale și locale, fără a stabili surse certe de finanțare și fără o evaluare riguroasă a impactului bugetar, contrar prevederilor art. 15 din Legea responsabilității fiscal-bugetare nr. 69/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Astfel, deși este prezentat ca lege-cadru, **proiectul creează premisele unor cheltuieli bugetare semnificative** prin instituirea de programe, scheme de sprijin, mecanisme de stimulare și obligații administrative suplimentare.

Totodată, prin **măsurile propuse**, proiectul transferă în sarcina autorităților administrației publice locale obligații cu impact financiar semnificativ, **fără asigurarea resurselor corespunzătoare, afectând echilibrul bugetelor locale și contravenind principiilor de responsabilitate fiscală.**

În raport cu prevederile **art. 63 alin.(5), art. 77 și art. 78** din propunere, menționarea generică a unor surse de finanțare multiple, constând, printre altele, în alocări anuale de la bugetul de stat și bugetele

locale, **nu echivalează cu identificarea unor surse certe de finanțare**, astfel cum impune Legea responsabilității fiscal-bugetare nr. 69/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și **nu permite evaluarea sustenabilității impactului asupra bugetului general consolidat**.

6. În ceea ce privește **fondul reglementării**, subliniem că instituirea unui „*cadru normativ unitar, coerent și integrat pentru promovarea, implementarea și monitorizarea tranziției României către un model de dezvoltare bazat pe principiile economiei circulare*”, astfel cum se prevede în **Expunerea de motive**, este susceptibil să creeze o **suprareglementare** pe anumite domenii ale economiei circulare, **pentru care există deja reglementări armonizate la nivel european**, în sensul în care **prevederile din proiect exced sau se suprapun cu cadrul normativ european referitor la tranziția către o economie circulară**.

Exemplificăm, în cele ce urmează, câteva aspecte în susținerea acestui punct de vedere:

6.1. Referitor la **art. 7, 8, 39 – 48, 63, 84, 111 și 114**, care dispun *transpunerea directivelor și aplicarea regulamentelor europene și strategiile, planurile și angajamentele internaționale asumate*, semnalăm că, pe lângă imperfecțiunile de tehnică legislativă privitoare la transpunerea normelor europene în dreptul intern, prevăzută la art. 45 din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, **directivele europene** menționate au fost transpuse deja în legislația internă, iar **regulamentele europene** la care se face trimitere în texte se aplică direct în dreptul intern, având în vedere calitatea României de stat membru al Uniunii Europene, astfel cum s-a menționat la **pct. 4 supra**.

Astfel, precizăm, *exempli gratia*, că **Directiva 2008/98/CE** a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive **a fost transpusă în dreptul intern prin 18 acte normative**, având în vedere intervențiile legislative survenite de-a lungul timpului asupra acestui act juridic european.

Totodată, **Directiva (UE) 2018/850** a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai 2018 de modificare a Directivei 1999/31/CE privind depozitele de deșuri **a fost transpusă în legislația națională prin Ordonanța Guvernului nr. 2/2021 privind depozitarea deșeurilor**, cu modificările și completările ulterioare, iar **Directiva (UE) 2018/851** a Parlamentului European și a Consiliului din 30 mai

2018 de modificare a Directivei 2008/98/CE privind deșeurile **a fost transpusă în dreptul intern prin 5 acte normative**, printre care Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 92/2021 privind regimul deșeurilor.

De asemenea, **Directiva 2012/19/UE** a Parlamentului European și a Consiliului din 4 iulie 2012 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice (DEEE) **a fost transpusă în legislația națională prin două acte normative**, și anume **Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5/2015** privind deșeurile de echipamente electrice și electronice și **Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 44/2019** pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 5/2015 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice.

În plus, **Directiva 2006/66/CE** a Parlamentului European și a Consiliului din 6 septembrie 2006 privind bateriile și acumulatorii și deșeurile de baterii și acumulatori și de abrogare a Directivei 91/157/CEE **a fost transpusă în dreptul intern prin trei acte normative**, respectiv **Hotărârea Guvernului nr. 1132/2008** privind regimul bateriilor și acumulatorilor și al deșeurilor de baterii și de acumulatori, precum și modificările și completările subsecvente acestui act normativ.

Un alt act juridic european transpus în legislația națională prin **Ordonanța Guvernului nr. 6/2021** privind reducerea impactului anumitor produse din plastic asupra mediului și menționat în cuprinsul propunerii este **Directiva (UE) 2019/904** a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iunie 2019 privind reducerea impactului anumitor produse din plastic asupra mediului.

6.2. În ceea ce privește *Strategiile, planurile și angajamentele internaționale asumate*, subliniem că aceste documente politice, precum: **Agenda 2030 pentru Dezvoltare Durabilă**¹, **Acordul de la Paris privind schimbările climatice (UNFCCC)**², **Convenția de la Basel privind controlul transportului peste frontieră al deșeurilor**

¹ Program de acțiune globală în domeniul dezvoltării cu un caracter universal, care promovează echilibrul între cele trei dimensiuni ale dezvoltării durabile – economic, social și de mediu. Pentru prima oară, acțiunile vizează în egală măsură statele dezvoltate și cele aflate în curs de dezvoltare. Agenda 2030 cuprinde cele 17 Obiective de Dezvoltare Durabilă (ODD), reunite informal și sub denumirea de Obiective Globale. Prin intermediul Obiectivelor Globale, se stabilește o agendă de acțiune ambițioasă pentru următorii 15 ani în vederea eradicării sărăciei extreme, combaterii inegalităților și a injustiției și protejării planetei până în 2030.

² Parte a Convenției-cadru a ONU privind schimbările climatice (UNFCCC), este un tratat internațional juridic obligatoriu ce vizează limitarea încălzirii globale la mult sub 2°C, ideal 1.5°C, față de nivelurile preindustriale, aducând națiunile laolaltă pentru a combate schimbările climatice, a spori reziliența și a sprijini eforturile de adaptare, intrând în vigoare în anul 2016.

periculoase și al eliminării acestora³, Convenția de la Stockholm privind poluanții organici persistenți, Convenția de la Minamata privind mercurul, Convenția de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în probleme de mediu etc. au fost deja ratificate prin legi, cum se precizează, de altfel, și în cuprinsul proiectului, astfel că menționarea acestora, cu titlu de exemplu, devine redundantă, cu atât mai mult cu cât riscă să nu fie exhaustivă în cadrul domeniului analizat.

6.3. Referitor la *Obiectul, scopul și principiile, Domeniul de aplicare, Principiile economiei circulare și tranziției către utilizarea durabilă a resurselor și Obiectivele naționale în tranziția circulară*, prevăzute la **art. 1, 2, 3 și 5**, apreciem că aceste noțiuni, concepte și principii sunt prezentate într-o modalitate care nu este specifică stilului normativ și juridic, prin utilizarea unor expresii generale neunitare, care nu asigură normelor un caracter obligatoriu.

Astfel, cu toate că proiectul este structurat ca o lege-cadru, care ar putea prezenta compatibilitate cu *Strategia Națională privind Economia Circulară*, cu *Planul de acțiune pentru Strategia Națională privind Economia Circulară* și cu *Strategia Națională pentru Dezvoltare Durabilă*, care au fost adoptate prin **Hotărârea Guvernului nr. 1172/2022 pentru aprobarea Strategiei naționale privind economia circulară** și prin **Hotărârea Guvernului nr. 877/2018 privind adoptarea Strategiei naționale pentru dezvoltarea durabilă a României 2030**, cu modificările și completările ulterioare, acesta prezintă fragmentat și fără a crea o conexiune reală cu domeniile analizate, fiind, de altfel, mult prea amplu în prezentarea acestor noțiuni, concepte și principii.

Totodată, se constată că, prin modul de redactare, proiectul nu respectă abordările sectoriale, care se regăsesc în documentele strategice menționate *supra* și **transformă direcțiile strategice în obligații legale, fără o analiză de impact sau o contextualizare a normelor și asigurarea conformării cu reglementările de lege lata.**

Mai mult, **la nivel sectorial**, se constată o **suprapunere directă cu actele normative în vigoare**, fiind introduse obiective paralele, sisteme de monitorizare noi, așa cum este cazul, de exemplu, al răspunderii extinse a producătorului, prevăzută în **Ordonanța de**

³ Aceasta are drept scop să minimizeze cantitățile transportate; să trateze și să elimine deșeurile cât mai aproape posibil de locul lor de generare și să prevină sau să minimizeze generarea de deșeuri la sursă.

urgență a Guvernului nr. 92/2021, act normativ care transpune Directiva (UE) 2018/851.

6.4. Privitor la **art. 4**, unde sunt prevăzute *„Definiții ale termenilor de noutate”* - pe lângă redactările defectuoase din punct de vedere al normelor de tehnică legislativă, ca manieră de redactare și ca soluții oferite la **alin. (2) – (4)** ale acestui articol⁴ - semnalăm că termenii și expresiile definite la **alin. (1)** constituie o amalgamare și o dublare a definițiilor care se regăsesc în acte normative în vigoare care reglementează domeniile prevăzute în proiect, prin care se legiferează, de fapt, **paralelisme legislative, procedeu interzis de norme de tehnică legislativă**, care stabilesc că *„În procesul de legiferare este interzisă instituirea aceluiași reglementări în mai multe articole sau alineate din același act normativ ori în două sau mai multe acte normative. Pentru sublinierea unor conexiuni legislative se utilizează norma de trimitere. În cazul existenței unor paralelisme acestea vor fi înlăturate fie prin abrogare, fie prin concentrarea materiei în reglementări unice”*⁵.

6.5. Referitor la **art. 9 – 15** din cadrul **Titlului III – Responsabilități generale ale autorităților publice**, în care **sunt reglementate diverse atribuții în domeniul economiei circulare**, care intră în sarcina mai multor autorități, precum: Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, Agenția Națională pentru Protecția Mediului, Garda Națională de Mediu, Ministerul Educației, Ministerul Economiei, Antreprenoriatului și Turismului, Ministerul Cercetării, Inovării și Digitalizării, Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, Ministerul Sănătății, Ministerul Finanțelor, Ministerul Energiei, Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, dar și în sarcina altor autorități centrale și instituții publice cu competențe sectoriale relevante, **este de analizat dacă, prin reglementarea unor atribuții și responsabilități în domeniul economiei circulare în sarcina unor ministere, organe de specialitate ale administrației publice centrale care realizează politica guvernamentală în**

⁴ Art. 4. - (2) Termenii definiți la alin. (1) au sensul stabilit exclusiv prin prezenta lege și se utilizează în mod unitar în toate actele normative, actele administrative și documentele tehnice emise în aplicarea acesteia.

(3) În cazul în care un termen utilizat în prezenta lege nu este definit la alin. (1), sensul acestuia se stabilește potrivit înțelesului său tehnic sau, după caz, potrivit înțelesului consacrat în domeniul de referință.

(4) Actualizarea sau completarea listei prevăzute la alin. (1) se realizează prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, fără a aduce atingere principiilor și obiectivelor stabilite de prezenta lege.

⁵ Art. 16 alin. (1) și (2) din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

domeniile de interes stabilite de Guvern, precum și în sarcina altor organe de specialitate ale administrației publice centrale, Parlamentul nu își depășește atribuțiile.

Reiterăm observația, în mod corespunzător, pentru toate situațiile similare din cuprinsul proiectului.

Mai mult decât atât, precizăm că, potrivit prevederilor art. 24 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/20149 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, *„În scopul elaborării, integrării, corelării și monitorizării de politici publice, **Guvernul poate constitui consilii, comisii și comitete interministeriale**”*.

Prin urmare, **competența de înființare a Comitetului Interministerial pentru Coordonarea Economiei Circulare (art. 21) aparține Guvernului, nu Parlamentului.**

În acest sens, semnalăm că, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a reținut că *„acceptarea ideii potrivit căreia Parlamentul își poate exercita competența de autoritate legiuitoare în mod discreționar, oricând și în orice condiții, adoptând legi în domenii care aparțin în exclusivitate actelor cu caracter infralegal, administrativ, ar echivala cu o abatere de la prerogativele constituționale ale acestei autorități consacrate de art. 61 alin. (1) din Constituție și transformarea acesteia în autoritate publică executivă⁶”*.

Cu privire la **art. 16 - 20**, prin care sunt reglementate **o serie de atribuții în sarcina consiliilor județene, a consiliilor locale, a primarilor, respectiv a asociațiilor de dezvoltare intercomunitară**, apreciem că **se încalcă principiul autonomiei locale**, consacrat la **art. 120 alin. (1) din Constituție**, care vizează în primul rând existența unei autonomii de decizie în limitele cadrului legal existent.

Față de acest aspect, instanța de contencios constituțional a arătat că *„Dimpotrivă, reglementând în domenii a căror competență cade în sarcina autorităților publice locale, Parlamentul României a nesocotit competența sa funcțională, de autoritate legiuitoare supremă, parte a puterii legislative, intrând în competența funcțională executivă prin încălcarea vădită a principiului separației puterilor în stat, respectiv a dispozițiilor constituționale conținute de art. 1 alin. (4) din legea supremă⁷”*.

⁶ Decizia Curții Constituționale nr. 457/2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 578 din 1 iulie 2020, precum și Decizia nr. 672/2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.030 din 28 octombrie 2021.

⁷ Decizia Curții Constituționale nr. 118/2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 367 din 27 aprilie 2018.

7. Privitor la ipoteza juridică a **designului circular (ecodesign)**, prevăzut la **art. 12 alin. (2) lit. a)**, semnalăm că la nivelul Uniunii Europene **sunt reglementate**, prin *Regulamentul 2024/1781 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iunie 2024 de instituire a unui cadru pentru stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică pentru produsele sustenabile, de modificare a Directivei (UE) 2020/1828 și a Regulamentului (UE) 2023/1542 și de abrogare a Directivei 2009/125/CE (Regulamentul ESPR)*, **norme armonizate de design pentru aproape toate bunurile fizice comercializate în Uniune**. Regulamentul ia în considerare necesitatea de a adapta regulile de ecodesign în funcție de specificul produselor/categoriei de produse, iar Comisia este abilitată să adopte acte delegate care să stabilească cerințele de ecodesign.

Totodată, sunt prevăzute obligații cu privire la informarea consumatorilor referitoare la caracteristicile de durabilitate ale produsului, inclusiv prin intermediul pașaportului digital al produsului. Astfel, Regulamentul beneficiază de o abordare sectorială, actele delegate subsecvente fiind instrumentele prin care se stabilesc caracteristicile de ecodesign pentru fiecare categorie de produse.

Subliniem că propunerea legislativă introduce obligații cu caracter general în materie de ecodesign, fără a fi prevăzută adaptarea acestor cerințe, în funcție de specificul produselor.

Mai mult, **propunerea excedează cadrului normativ european**, introducând posibilitatea de a adopta cerințe naționale suplimentare, înainte sau paralel cu cele la nivel european.

Prin urmare, se pot crea premisele unui risc de fragmentare a pieței unice și pot fi generate bariere de intrare pe piața națională, iar operatorii economici se pot confrunta cu costuri suplimentare de conformare.

8. În privința **Sistemului de garanție-returnare (SGR)**, propus a fi reglementat în **Titlul VIII**, menționăm că în România funcționează deja un cadru de reglementare dedicat, și anume **Hotărârea Guvernului nr. 1074/2021 privind stabilirea sistemului de garanție-returnare pentru ambalaje primare nereutilizabile**, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Precizăm că prin prezentul proiect se prevede posibilitatea de a introduce acest sistem și în ceea ce privește **ambalajele băuturilor lactate**, precum și **posibilitatea de a include și alte categorii de ambalaje prin hotărâre a Guvernului**, fără o justificare clară a modalității de reglementare: unele categorii de ambalaje

reglementate la nivel de lege, iar altele la nivel de hotărâre a Guvernului.

Semnalăm, totodată, că **aceste prevederi excedează cadrului normativ actual și nu respectă caracteristicile sistemului SGR**, care este specific unui anumit tip de ambalaje, putând genera, astfel, efecte negative pentru operatorii economici și pentru buna funcționare a acestui sistem, ce implică parcurgerea unor etape multiple și necesită implementarea unor mecanisme la nivelul fiecărui participant la sistemul SGR pentru ca ambalajul să ajungă în etapa finală de reciclare.

În plus, proiectul prevede inclusiv posibilitatea extinderii sistemului către categorii de produse, precum textilele și electronicele de mici dimensiuni, pentru care există reglementări distincte la nivel european.

9. În ceea ce privește *Regimul juridic al sancțiunilor și măsurilor corective*, întrucât stabilirea contravențiilor face obiectul **Titlului XIV**, norma propusă pentru **art. 31 alin. (6)** trebuie eliminată⁸.

Observația este valabilă pentru **toate situațiile similare din proiect**, acolo unde se regăsește o atare situație.

În plus față de observația de mai sus, la **art. 34 alin. (4)** și în **toate situațiile similare din proiect**, precizăm și faptul că teza finală a normei nu este corectă, întrucât **răspunderea contravențională pentru o faptă nu poate fi concomitentă cu răspunderea penală**. În acest sens, precizăm că, potrivit art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, „legea contravențională apără valorile sociale, care nu sunt ocrotite prin legea penală”.

9.1. Referitor la norma din cuprinsul **art. 64 alin. (6) teza finală**, menționăm că normele metodologice aprobate prin hotărâre a Guvernului nu pot cuprinde norme de sancționare a unor obligații stabilite prin lege, așa cum rezultă din text. În acest context, precizăm că art. 109 alin. (2) din proiect nici nu prevede posibilitatea stabilirii de contravenții și sancțiuni în cuprinsul normelor metodologice, întrucât, potrivit textului propus, acestea includ, pentru fiecare domeniu de aplicare a prezentei legi, proceduri detaliate, indicatori de performanță, termene, responsabilități instituționale și mecanisme de control.

9.2. La **art. 99**, semnalăm următoarele:

9.2.1. La **alin. (1), partea introductivă**, expresia „dacă faptele nu întrunesc elementele constitutive ale unei infracțiuni, potrivit legii penale” nu este corectă, iar pentru asigurarea uniformității în materia

⁸ Art. 31. - (6) Nerespectarea obligațiilor de raportare și transparență prevăzute în prezentul articol constituie contravenție și se sancționează potrivit dispozițiilor Titlului XIV din prezenta lege.

reglementării contravențiilor, sintagma corectă este „**dacă nu au fost săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să fie considerate infracțiuni**”.

9.2.2. La **alin. (1)**, referitor la normele prin care sunt stabilite contravențiile, precizăm că, pentru respectarea principiului legalității și a cerințelor de claritate, previzibilitate și accesibilitate care derivă din acest principiu, ar fi fost necesar ca textele să facă trimitere expresă la dispozițiile care stabilesc obligațiile a căror nerespectare este sancționată.

9.2.3. Pentru o mai bună sistematizare a dispozițiilor referitoare la răspunderea contravențională, norma din cuprinsul **alin. (2)** ar fi trebuit prevăzută ca articol separat, după art. 102, urmând ca, pentru rigoare normativă, textul să fi fost reformulat, astfel: „În măsura în care prezenta lege nu dispune altfel, contravențiilor prevăzute la art. 99 alin. (1) le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare”.

9.3. La **art. 100 alin. (1)**, semnalăm că sancțiunile grupate sub denumirea de „măsuri complementare” **sunt, de fapt, sancțiuni contravenționale complementare**, astfel încât normele care se referă la acestea nu sunt formulate în mod corespunzător.

Având în vedere cele de mai sus, precum și pentru uniformitatea reglementării, **partea introductivă a art. 100 alin. (1)** ar fi trebuit reformulată, astfel:

„**(1)** Contravențiile prevăzute la art. 99 alin. (1) se clasifică și se sancționează după cum urmează:”.

Precizăm că, pentru respectarea normelor de tehnică legislativă, normele din cuprinsul lit. A) - C) nu sunt marcate cu cifre arabe și litere mici ale alfabetului, astfel cum ar fi fost firesc.

În ceea ce privește **lit. b)** din cuprinsul **lit. A**, întrucât limita maximă a amenzii este mai mare decât limita maximă generală, ar fi fost necesar ca textul să fie completat, în final, cu sintagma „prin derogare de la dispozițiile art. 8 alin. (2) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare”.

Pe de altă parte, în ceea ce privește „măsurile complementare”, pentru asigurarea unei reglementări corecte și complete, la **primul punct**, ar fi fost necesar să se prevadă în mod expres perioada de suspendare temporară a autorizațiilor/avizelor.

Pentru același motiv, **punctul al doilea** ar fi trebuit reformulat, în sensul confiscării produselor și echipamentelor destinate, folosite sau rezultate din contravenții.

9.3.1. La **art. 100 alin. (2)**, semnalăm că nu este necesară precizarea **lit. d)** în enumerarea situațiilor care trebuie avute în vedere pentru individualizarea sancțiunii, întrucât, pe de o parte, recidiva contravențională nu este reglementată în cuprinsul Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 și, pe de altă parte, la **lit. c)** sunt prevăzute drept criterii de individualizare a sancțiunii „numărul de fapte și frecvența săvârșirii”.

9.3.2. Subliniem că norma din cuprinsul **art. 100 alin. (3)** nu se justifică, întrucât ipoteza neaplicării sancțiunii principale ca urmare a aplicării măsurilor complementare nici nu poate fi concepută în sistemul sancționator al contravențiilor.

9.4. La **art. 101 alin. (1)**, precizăm că, potrivit art. 15 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către **persoanele** anume prevăzute în actul normativ, numite în mod generic „agenți constatatori”, și nu de către anumite autorități sau organe, astfel încât norma nu este formulată în mod corespunzător.

Pe de altă parte, semnalăm că **alin. (3)** este superfluu, întrucât aplicarea dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 este prevăzută în cuprinsul normei propuse pentru art. 99 alin. (3).

9.5. În ceea ce privește **art. 102**, precizăm că **procedura de executare a sancțiunilor contravenționale este reglementată în cuprinsul Ordonanței Guvernului nr. 2/2001**, iar normele derogatorii propuse prin proiect nu pot fi acceptate.

În acest sens, la **alin. (3)**, precizăm că norma generică referitoare la aplicarea unor „măsuri suplimentare” prin trimitere la dispozițiile legii sau ale altor acte normative incidente nu poate fi aplicată, iar posibilitatea autorității competente de a acționa într-unul dintre modurile prevăzute în cuprinsul **lit. a) și b)** este prevăzută deja în legislație.

În plus, soluția din cuprinsul **lit. c)** nu este corectă. Din acest ultim punct de vedere, precizăm că nu instanța de judecată, ci însăși autoritatea are competența de a suspenda sau anula autorizația, avizul sau licența, după caz.

Totodată, la **alin. (5)**, precizăm că Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 nu este aplicabilă în materie contravențională.

În considerarea acestei observații, **alin. (1) - (5) ale art. 102** sunt inutile.

La **alin. (6) al art. 102**, precizăm că se poate prevedea ca introducerea plângerii să nu aibă ca efect suspendarea executării sancțiunilor contravenționale complementare, însă nu se poate face trimitere la dispozițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004 în ceea ce privește dreptul contravenientului de a cere executarea sancțiunilor, întrucât, așa cum s-a precizat, acest act normativ nu se aplică în ceea ce privește contravențiile.

Prin urmare, ar fi fost necesară completarea proiectului cu norme prin care să se reglementeze în mod expres procedura prin care contravenientul poate cere suspendarea executării sancțiunilor contravenționale complementare.

O situație similară se regăsește și la **art. 103 alin. (4)**, în cuprinsul căruia expresia „și Legii contenciosului administrativ nr. 554/2001” nu este corectă.

9.6. Precizăm că textul propus pentru **art. 104** nu se justifică, întrucât modalitatea de constatare a situațiilor în care există o suspiciune rezonabilă cu privire la săvârșirea unei infracțiuni, obligațiile și actele încheiate de organele de constatare sunt reglementate în cuprinsul art. 61 din Codul de procedură penală.

10. Referitor la **modul de redactare a prezentei propuneri**, subliniem că acesta prezintă **imperfecțiuni de tehnică legislativă**, normele de tehnică legislativă fiind obligatorii la elaborarea proiectelor de lege de către Guvern și a propunerilor legislative aparținând deputaților, senatorilor sau cetățenilor, astfel cum prevede art. 3 alin. (1) din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Exemplificăm, în cele ce urmează, câteva aspecte referitoare la **redactarea necorespunzătoare din punct de vedere a tehnicii legislative** a prezentei propuneri legislative:

a) subliniem că **preambulul** este specific ordonanțelor de urgență și, în anumite situații, hotărârilor Guvernului, iar nu legilor;

b) la **art. 3**, menționăm că **alin. (5)** este superfluu, deoarece aplicarea actelor normative este obligatorie, fără a fi necesar a se specifica acest lucru;

c) la **art. 4**, semnalăm că primele două expresii definite nu sunt marcate, aspect contrar normelor de tehnică legislativă.

La **alin. (1) pct. 17**, definiția propusă nu este deplin armonizată cu dispozițiile preconizate pentru art. 38 din proiect, dar nici cu

prevederile art. 2 pct. 28 din *Regulamentul (UE) 2024/1781 al Parlamentului european și al Consiliului din 13 iunie 2024 de instituire a unui cadru pentru stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică pentru produsele sustenabile, de modificare a Directivei (UE) 2020/1828 și a Regulamentului (UE) 2023/1542 și de abrogare a Directivei 2009/125/CE*, din care rezultă că pașaportul digital al produsului este un **set de date accesibile prin mijloace electronice**, nu un document electronic.

La **alin. (1) pct. 20**, menționăm că este definită **Platforma Națională pentru Economie Circulară** drept „**mecanism de coordonare și colaborare** între autorități publice, mediul economic, academic și societatea civilă (...)”.

De asemenea, prin **art. 26 alin. (1)**, „se instituie **Platforma Națională pentru Economie Circulară (...)**, ca **organism de coordonare, consultare și colaborare** între autorități publice, mediul economic, mediul academic, organizațiile neguvernamentale și comunitățile locale (...)”.

Pe de altă parte, **art. 91 alin. (1)**, sub aceeași denumire, „se **înființează Platforma Națională pentru Economia Circulară (...)**, ca **instrument digital central** destinat colectării, gestionării, analizei și raportării datelor privind fluxurile de materiale și deșeuri, precum și monitorizării implementării obiectivelor economiei circulare”.

Prin urmare, precizăm că nu pot funcționa, sub aceeași denumire, **un mecanism, un organism și o platformă digitală**.

d) la art. 38 alin. (1), norma face trimitere la Regulamentul (UE) 2019/2021 privind cerințele de proiectare ecologică aplicabile produselor care utilizează energie, care însă este un act sectorial, ce nu conține prevederi referitoare la pașaportul digital al produsului. În schimb, așa cum s-a precizat *supra*, pașaportul digital al produsului este definit în cuprinsul Regulamentului (UE) 2024/1781.

Totodată, semnalăm că expresia „în conformitate (...) cu legislația Uniunii Europene relevantă și cu reglementările adoptate în temeiul prezentei legi” este lipsită de precizie și claritate.

La **alin. (3), partea dispozitivă**, expresia „interoperabilă la nivel european” este lipsită de precizie și previzibilitate, întrucât nu indică cu ce anume se realizează interoperabilitatea și nici nivelul tehnic al interconectării. Aceeași situație se regăsește și la **alin. (8)**, care impune interoperabilitatea cu „platforma digitală europeană pentru economia circulară”, fără a fi identificată platforma sau temeiul juridic european

ori fără a se corela această obligație cu cadrul european aplicabil pașaportului digital al produsului.

Prin urmare, în lipsa unei trimiteri precise la infrastructura stabilită de dreptul Uniunii Europene - inclusiv actele de punere în aplicare sau actele delegate relevante - dispozițiile **alin. (3) și (8)** sunt simple enunțuri, care nu pot fi puse în aplicare.

La **alin. (4)**, formularea potrivit căreia se asigură „accesul neîngrădit” la pașaportul digital al produsului este neclară și nu se corelează cu regimul de acces diferențiat prevăzut chiar la **alin. (3) lit. a) - c)**, care distinge între autorități publice, operatori economici și consumatori și presupune, în mod inerent, condiționări privind securitatea, protecția datelor și confidențialitatea informațiilor (de exemplu, secrete comerciale). În această formulare, sintagma „neîngrădit” poate fi interpretată ca un acces fără restricții la întregul set de informații, motiv pentru care nu poate fi aplicată în practică.

La **alin. (5) și (6)**, subliniem că nu se delimitează clar sfera celor două acte subsecvente, **pentru evitarea dublei reglementări**⁹.

Astfel, **alin. (6)** reia, detaliază și dublează elemente deja prevăzute la **alin. (5)**. Într-o logică normativă coerentă, hotărârea Guvernului ar trebui să fixeze cadrul general sau, după caz, doar categoriile de produse, așa cum prevede **alin. (1)**, iar actul subsecvent să detalieze normele la nivel tehnic.

De altfel, din formularea propusă pentru **alin. (6)** nu rezultă categoria actului normativ prin care se aprobă normele metodologice, ci doar faptul că acestea se elaborează, în colaborare, de două ministere, împreună cu Platforma Națională pentru Economie Națională, care, în acest context, pare a avea semnificația de „organism”.

La **alin. (6)**, expresia „normele metodologice privind aplicarea pașaportului digital” este improprie, întrucât „aplicarea” privește, în mod firesc, regimul juridic și procedurile aferente acestui instrument digital (emitere, utilizare, actualizare, control), iar nu „pașaportul” ca atare.

e) la art. 42 alin. (3) lit. c), referitor la denumirea instituției „Agenția Națională pentru Protecția Mediului”, menționăm că prin

⁹ Art. 38. - (5) în termen de 12 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Guvernul adoptă hotărârea prevăzută la alin. (1), care stabilește: a) lista categoriilor de produse vizate; b) cerințele tehnice și standardele de securitate ale pașaportului digital; c) modalitățile de colectare, stocare și acces la date; d) procedurile de verificare, actualizare și control; e) mecanismele de interoperabilitate cu platformele digitale europene și naționale.

(6) În termen de 180 de zile de la aprobarea hotărârii prevăzute la alin. (5), Ministerul Economiei, Antreprenoriatului și Turismului, în colaborare cu Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor și Platforma Națională pentru Economie Circulară, elaborează normele metodologice privind aplicarea pașaportului digital, inclusiv formatele, specificațiile tehnice și procedurile de emitere și actualizare.

art. 9 lit. a) din Hotărârea Guvernului nr. 311/2025 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Mediu și Arii Protejate a fost abrogată Hotărârea Guvernului nr. 1000/2012 privind reorganizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Protecția Mediului și a instituțiilor publice aflate în subordinea acesteia, cu modificările ulterioare, iar denumirea actuală a acestei instituții este **Agenția Națională pentru Mediu și Arii Protejate**;

La **alin. (5), partea introductivă**, evidențiem faptul că exprimarea „conform legislației naționale în vigoare”, prin gradul mare de generalitate, este improprie stilului normativ.

Astfel de formulări similare sunt prevăzute și în alte articole, precum: **art. 47 alin. (5)**, unde se menționează „de legislația în vigoare și de actele normative sectoriale aplicabile”, **art. 49 alin. (2) lit. e)**, în enunțul „cu respectarea legislației privind arhivarea documentelor și protecția datelor cu caracter personal”, **art. 52 alin. (1) partea introductivă**, pentru expresia „legislației specifice”, **art. 56 alin. (3)**, pentru textul „cu respectarea legislației privind protecția datelor cu caracter personal” sau **art. 58 alin. (1)**, pentru sintagma „cu respectarea legislației în vigoare privind achizițiile publice” etc.

f) la art. 46 alin. (5), privitor la expresia „**Începând cu data de 1 ianuarie 2026**”, având în vedere momentul transmiterii spre avizare a prezentei propuneri legislative, subliniem că aceasta **are caracter retroactiv**, prin care se încalcă dispozițiile art. 15 alin. (2) din Constituția României, republicată, potrivit căreia, legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile;

g) la art. 90 alin. (4), semnalăm că, pentru evitarea oricărei interpretări ca ingerință în autonomia universitară, stabilirea tematicilor eligibile pentru finanțarea publică a activităților de cercetare-dezvoltare-inovare este, în mod obișnuit, atributul autorității finanțatoare, iar nu al instituțiilor de învățământ superior¹⁰, astfel că textul nu poate fi acceptat în formularea propusă;

Totodată, precizăm că trimiterea la prevederile art. 124 alin. (2) lit. h) din Legea învățământului superior nr. 199/2023 este greșită, întrucât articolul respectiv are alt obiect de reglementare, respectiv Registrul unic național integrat al diplomelor și actelor de studii.

¹⁰ Art. 90 - (4) Instituțiile de învățământ superior vor include domeniul economiei circulare în tematicile eligibile pentru finanțare publică, în conformitate cu prevederile art. 124 alin. (2) lit. h) din Legea nr. 199/2023 privind învățământul superior, care asigură dreptul studenților la mobilitate academică pentru desfășurarea studiilor și stagiilor de practică, atât în țară, cât și în străinătate.

h) la **art. 91**, sub rezerva celor menționate la **lit. c) supra**, în legătură cu **Platforma Națională pentru Economia Circulară**, formulăm următoarele observații:

- normele referitoare la **Platforma Națională pentru Economia Circulară, ca instrument digital**, nu sunt corelate terminologic cu prevederile art. 4 alin. (1) pct. 19, care definesc expresia „**platformă digitală de circularitate**”;

- din analiza art. 91, se constată că **alin. (1)** prevede că Platforma Națională pentru Economia Circulară (PNEC) **se înființează la data intrării în vigoare a legii**, iar **alin. (2)** prevede că platforma **se instituie în termen de 6 luni** (prin ordin comun). Această dublare terminologică este de natură să genereze neclaritate cu privire la momentul constituirii juridice a PNEC și la momentul operaționalizării acesteia, în condițiile în care **înființarea** și **instituirea** exprimă, în substanță, același act constitutiv;

- având în vedere că **alin. (2) lit. a)** vizează „cadrul tehnic și funcționalitățile platformei”, iar **alin. (3)** reglementează aspecte care țin intrinsec de acest cadru (utilizare, acces și securitate, interoperabilitate, protecția datelor/confidențialitate), apreciem că soluția normativă este susceptibilă de suprapunere și fragmentare nejustificată.

La **alin. (5)**, subliniem că formularea este ambiguă¹¹, în sensul în care sugerează că o platformă digitală „asigură” interoperabilitatea, însă, în substanță, obligația vizează interoperabilitatea reciprocă a celor două sisteme, obligație ce revine administratorului acesteia, care este, potrivit alin. (1), Agenția pentru Digitalizarea României.

i) la **art. 92 alin. (1)**, prevederea care vizează integrarea principiilor economiei circulare în „curriculumul național” la nivelul învățământului superior este neclară și prezintă dificultăți de corelare cu regimul juridic al autonomiei universitare. Noțiunea de „curriculum național” este specifică, în principal, învățământului preuniversitar, în timp ce, la nivel universitar, conținutul programelor de studii și al planurilor de învățământ se stabilește de instituțiile de învățământ superior în cadrul autonomiei universitare, în limitele legii.

La **alin. (3)**, semnalăm că prevederea propusă¹² nu este corelată nici cu norma preconizată pentru art. 11 alin. (2) lit. b), care prevede că

¹¹ Art. 91 - (5) Platforma Națională pentru Economia Circulară asigură interoperabilitatea completă cu sistemul național de gestionare a Pașaportului digital al produselor, prevăzut la art. 38, în vederea preluării și furnizării de date tehnice, comerciale și de trasabilitate relevante pentru economia circulară.

¹² Art. 92 - (3) Instituțiile de învățământ profesional și tehnic introduc, în cadrul planurilor de învățământ, module obligatorii privind:

a) gestionarea eficientă a resurselor;

b) reducerea, reutilizarea și reciclarea deșeurilor;

Ministerul Educației și Cercetării introduce, în cadrul curriculumului național, module obligatorii și opționale, nici cu cele ale art. 88 alin. (2) din Legea învățământului preuniversitar nr. 198/2023, potrivit cărora „*Planurile-cadru de învățământ și programele școlare pentru disciplinele de studiu și modulele de pregătire obligatorii din învățământul preuniversitar sunt elaborate de instituțiile și organismele abilitate ale Ministerului Educației și se aprobă prin ordin al ministrului educației*”.

La **alin. (5)**, dispoziția potrivit căreia „Ministerul Educației propune, în termen de 12 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi, modificările legislative necesare la Legea nr. 198/2023 și Legea nr. 199/2023” nu produce ea însăși efecte normative directe asupra legilor respective. În această formă, soluția generează incertitudine cu privire la condițiile de aplicare efectivă a art. 92, întrucât chiar proiectul indică faptul că ar fi necesare modificări legislative ulterioare, lăsând implementarea dependentă de o inițiativă viitoare. Or, dacă pentru aplicarea dispozițiilor art. 92 se impun modificări sau completări ale legislației în domeniul învățământului, acestea ar fi trebuit operate în mod expres în cuprinsul prezentului proiect, ca norme de modificare/completare.

j) la art. 93 alin. (3), precizăm că sintagma „canale de comunicare tradiționale” nu are un înțeles juridic determinat și nu este specifică limbajului normativ, ceea ce poate afecta claritatea și previzibilitatea obligației;

k) în ceea ce privește art. 111, care prevede *Abrogarea și menținerea în vigoare a unor acte normative incidente*, se constată că se propune la **alin. (1) lit. a) și b)** abrogarea „integrală” a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2021 privind regimul deșeurilor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 17/2023, cu modificările și completările ulterioare, și a Legii nr. 249/2015 privind modalitatea de gestionare a ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje, cu modificările și completările ulterioare, **acte normative care au transpus în legislația națională Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive**, cu modificările și completările ulterioare, și **Directiva 94/62/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 1994 privind ambalajele și deșeurile**, cu modificările și completările ulterioare, ceea ce poate declanșa inițierea procedurii de

infringement pentru România, în calitate de stat membru al Uniunii Europene;

Mai mult, având în vedere caracterul deficitar al propunerii legislative, care nu poate fi promovată în redactarea preconizată, precum și faptul că nu se asigură o coerență în ceea ce privește domeniile prioritare de intervenție și abordările sectoriale, fără o analiză de impact, în vederea conformării cu reglementările *de lege lata*, apreciem că s-ar putea crea un vid legislativ prin abrogarea celor două acte normative menționate *supra*.

I) referitor la *transpunerea actelor Uniunii Europene*, subliniem că aceasta nu respectă normele de tehnică legislativă, în sensul că această mențiune se realizează printr-un paragraf distinct, la finalul proiectului, însă, în cazul de față, această operațiune devine superfluă, întrucât directivele europene precizate la **art. 114 alin. (1) lit. a), b) și c)** au fost deja transpuse în dreptul intern prin mai multe acte normative de niveluri diferite¹³.

Totodată, la **art. 114 alin. (1) lit. d)**, semnalăm că precizarea generică „alte acte normative ale Uniunii Europene relevante pentru domeniul de reglementare al prezentei legi, menționate în mod expres în cuprinsul acesteia” nu este specifică uzanțelor normative.

*

* *

Față de aspectele mai sus menționate, precizăm că soluțiile legislative preconizate în proiect nu pot fi promovate în forma prezentată, întrucât **sunt susceptibile să încalce atât legislația europeană în domeniu, și anumite dispoziții din legea fundamentală, precum și normele de tehnică legislativă**, prevăzute de Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

PREȘEDINTE

Florin IORDACHE

București

Nr. 73/21.01.2026

¹³ A se vedea, cu titlu de exemplu, Directiva 2008/98/CE, care a fost transpusă în dreptul intern prin 18 acte normative.